

بسمه تعالی

جناب آقای اکبرپور

رئیس هیأت مدیره و مدیرعامل محترم روزنامه رسمی جمهوری اسلامی ایران

یک نسخه از رأی هیأت عمومی دیوان عدالت اداری به شماره دادنامه ۱۴۰۰۹۹۷۰۹۰۵۸۱۲۵۴۱ مورخ ۱۴۰۰/۹/۲۳ با موضوع: «بند «ب» تبصره ۳ ماده ۲ و ماده ۳ مصوبه مورخ ۱۳۹۹/۱۱/۱ شورای دانشگاه شهید بهشتی با موضوع دستورالعمل اعلام کفایت دستاوردهای پژوهشی دانشجویان دکتری که متضمن تعیین یکی از اعضای تیم رساله به عنوان نویسنده مسئول است به لحاظ اینکه خارج از حدود اختیار بوده است ابطال شد.» جهت درج در روزنامه رسمی به پیوست ارسال می گردد.

مدیر کل هیأت عمومی و هیأت های تخصصی دیوان عدالت اداری – یدالله اسمعیلی فرد

تاریخ دادنامه : ۱۴۰۰/۹/۲۳ شماره دادنامه: ۲۵۴۱ شماره پرونده : ۰۰۰۰۶۰۵

مرجع رسیدگی: هیأت عمومی دیوان عدالت اداری

شاکی: آقای فرهاد باقری

موضوع شکایت و خواسته: ابطال بند (ب) از تبصره سوم ماده ۲ و تمامی ماده ۳ مصوبه جدید شورای دانشگاه شهید بهشتی مورخ ۱۳۹۹/۱۱/۱

گردش کار: شاکی به موجب دادخواست و لایحه تکمیلی ابطال بند (ب) از تبصره سوم ماده ۲ و تمامی ماده ۳ مصوبه جدید شورای دانشگاه شهید بهشتی مورخ ۱۳۹۹/۱۱/۱ را خواستار شده و در جهت تبیین خواسته به طور خلاصه اعلام کرده است که:

" ۱- بند (ب) تبصره ۳ ماده ۲ و ماده ۳ مصوبه معترض عنه تنها مقاله ای را مورد شناسایی و حائز شرایط کفایت علمی می انگارد که نویسنده مسئول آن از اساتید راهنما و مشاور باشد. در حالی که اساتید مذکور نقشی کمرنگ و صرفاً مشاوره ای در تدوین و تقریر مقالات ماخوذ از رساله های دکتری دارند.

۲- اولاً: مطابق ماده ۸ آیین نامه دوره دکترا مصوب شورای برنامه ریزی و آموزش عالی مورخ ۱۳۸۹/۸/۸ مقاله مستخرج از پایان نامه توسط دانشجو نوشته شده و استاد راهنما صرفاً وظیفه نظارت و راهنمایی جهت اصلاح آن را دارد. ثانیاً: اصل بر عدم صلاحیت استاد راهنما به عنوان نویسنده مسئول در اثری است که توسط شخص دیگری خلق گردیده است. ثالثاً: مستنبط از ماده ۳ قانون حمایت از حقوق مولفان، مصنفان و هنرمندان مصوب ۱۳۸۴ و اصلاحی ۱۳۸۹، مقاله علمی پژوهشی مستخرج از پایان نامه اثر حقوقی مستقلی است که پدیدآورنده آن دانشجو است و مالک فکری آن محسوب می شود و استاد راهنما صرفاً وظیفه نظارت بر آن را دارد. رابعاً قانون پیشگیری و مقابله با تقلب در تهیه آثار علمی مصوب ۱۳۹۶/۵/۳۱ در مقام بیان عمل مجرمانه تقلب در تهیه آثار علمی و مجازات آن بوده و به هیچ عنوان متضمن الزام و اجبار دانشجویان به ذکر نام استاد راهنما به عنوان نویسنده مسئول در مقالات علمی – پژوهشی مستخرج از پایان نامه نبوده است.

۳- براساس ماده ۴ قانون حمایت از حقوق مولفان، مصنفان و هنرمندان مصوب ۱۳۸۴ حقوق معنوی پدیدآورنده محدود به زمان و مکان نیست و غیرقابل انتقال است لکن ماده ۳ مصوبه معترض عنه دانشجو را ملزم به انتقال حقوق معنوی مقاله به استاد و دانشگاه می نماید و در صورت عدم درج نام استاد راهنما یا مشاور، ضرایب ارزشیابی مقاله پذیرش شده برای بررسی کفایت علمی رساله دانشجویان منظور نخواهد شد و نمره کمتری به آن تعلق می گیرد، لذا ماده ۳ مصوبه معترض عنه مغایر اصل ۴۰ قانون اساسی است و این امر از آرای شماره ۱۲۸۶ – ۱۳۹۹/۱۰/۹ و ۸۳۹ – ۱۳۹۸/۵/۱ هیات عمومی دیوان عدالت اداری نیز استنباط می گردد. از طرفی این موضوع مغایر ماده ۶ قانون حمایت از حقوق مولفان، مصنفان و هنرمندان مصوب ۱۳۸۴ می باشد چراکه برخلاف مفاد این ماده در تقریر مقاله دانشجو نقش نویسنده و استاد نقش مشاوره دارد اما مصوبه معترض عنه به این مقاله به عنوان اثر مشاع می نگرد.

۴- مصوبه معترض عنه هیچ گونه وظیفه پژوهشی و مالی بر عهده استاد راهنما و مشاور نمی گذارد و دانشجو موظف به پرداخت هزینه چاپ و داوری مقالات است و به دلیل مسئول نبودن دانشجو در فهرست نویسندگان مقاله، امتیاز کمتری دریافت می نماید در حالی که بار اصلی تقریر مقاله بر عهده دانشجو بوده است. لذا اجبار مصرح در ماده ۳ مصوبه معترض عنه برخلاف اصل (عدم) صلاحیت، اصل منع تبعیض ناروا و تضییع کننده حقوق مولف و حقوق مالکیت فکری دانشجویان و در تناقض با اصل انظر الی ما قال و لا تنظر الی من قال می باشد."

متن مقررہ مورد اعتراض به شرح زیر است:

" دستورالعمل اعلام کفایت دستاوردهای پژوهشی دانشجویان دکتری